

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 31/2563

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 216, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 276, ป.อ. มาตรา 283 ทวิ, ป.อ. มาตรา 318, ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลจังหวัดกำแพงเพชรอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 แล้วศาลชั้นต้นจึงอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ต้องถือว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่อ่านให้ทนายจำเลยฟัง จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จึงต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษและไม่ใช้กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟัง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 276, 283 ทวิ, 318 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานาย บ. ผู้เสียหายที่ 2 และนางสาว พ. ผู้เสียหายที่ 1 โดยนาย บ. บิดาผู้แทนโดยชอบธรรมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองคนละ 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83, 283 ทวิ วรรคแรก, 318 วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจารกับฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 20 ปี ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร (ที่ถูก โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วย) จำคุก 8 ปี รวมจำคุก 28 ปี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 100,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 จำนวน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2561 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ศาลจังหวัดกำแพงเพชรอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 และศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 จึงต้องถือว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่

อ่านให้ทนายจำเลยฟังเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 และในวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ทนายจำเลยได้ลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาด้านหลังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่อท้ายรายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ของศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่จำเลยลงลายมือชื่อไว้ ทนายจำเลยย่อมต้องทราบว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังแล้วตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จำเลยจึงต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษและไม่ใช้กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟัง ปัญหานี้แม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 เมื่อทนายจำเลยยื่นฎีกาเข้ามาวันที่ 11 กันยายน 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาดังกล่าวแล้ว จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยย่อมไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาแก่จำเลยและยกฎีกาของจำเลย ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 31/2563 พนักงานอัยการจังหวัดตากโจทก์นาย บ. กับพวกผู้ร้องนาย ม.จำเลย ป.วิ.อ. ม. 216 วรรคหนึ่ง ป.วิ.พ. ม. 23 ศาลจังหวัดกำแพงเพชรอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 แล้วศาลชั้นต้นจึงอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ต้องถือว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่อ่านให้ทนายจำเลยฟัง จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จึงต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษและไม่ใช้กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟัง โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 276, 283 ทวิ, 318 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานาย บ. ผู้เสียหายที่ 2 และนางสาว พ. ผู้เสียหายที่ 1 โดยนาย บ. บิดาผู้แทนโดยชอบธรรมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองคนละ 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83, 283 ทวิ วรรคแรก, 318 วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจารกับฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก

ที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 20 ปี ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่
เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร (ที่ถูก โดยผู้เยาว์ไม่
เต็มใจไปด้วย) จำคุก 8 ปี รวมจำคุก 28 ปี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 100,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 จำนวน 50,000 บาท พร้อม
ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2561 เป็นต้นไป
จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน
ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ศาลจังหวัดกำแพงเพชร
อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 และศาลชั้นต้นอ่าน
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 จึงต้องถือว่า
ศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่
อ่านให้ทนายจำเลยฟังเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 และในวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ทนายจำเลย
ได้ลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาด้านหลังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่อทำ
รายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ของศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่จำเลย
ลงลายมือชื่อไว้ ทนายจำเลยย่อมต้องทราบว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลย
ฟังแล้วตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1
กรกฎาคม 2562 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จำเลยจึง
ต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกา
ในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษ
และไม่ใช้กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่
ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6
ให้จำเลยฟัง ปัญหาแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 เมื่อทนายจำเลยยื่นฎีกาเข้ามาวันที่ 11
กันยายน 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาดังกล่าวแล้ว จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยยอมไม่ชอบ
ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาแก่
จำเลยและยกฎีกาของจำเลย(รักเกียรติ วัฒนพงษ์-แรงธรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์-สุรางคณา
กมลละคร)ศาลจังหวัดตาก - นายสิริรัฐ ปินตาศาลอุทธรณ์ภาค 6 - นายสุรพล กล่อมจิตต์แหล่งที่มา
กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.2496/2562หมายเลขคดีดำ
ศาลชั้นต้นอ915/2561หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นอ1702/2561หมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้อง
ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 276, 283 ทวิ, 318 จำเลยให้การ
ปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานาย บ. ผู้เสียหายที่ 2 และนางสาว พ. ผู้เสียหายที่ 1 โดยนาย บ. บิดา
ผู้แทนโดยชอบธรรมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองคนละ
100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระ
เสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83, 283 ทวิ วรรคแรก, 318
วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง
ความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพบบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบ

แปดปีไปเพื่อการรอนาจารกับฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการ
โทรมหญิงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐาน
ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก
ที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 20 ปี ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่
เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการรอนาจาร (ที่ถูก โดยผู้เยาว์ไม่
เต็มใจไปด้วย) จำคุก 8 ปี รวมจำคุก 28 ปี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 100,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 จำนวน 50,000 บาท พร้อม
ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2561 เป็นต้นไป
จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน
ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ศาลจังหวัดกำแพงเพชร
อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 และศาลชั้นต้นอ่าน
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 จึงต้องถือว่า
ศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่
อ่านให้ทนายจำเลยฟังเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 และในวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ทนายจำเลย
ได้ลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาด้านหลังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่อทำ
รายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ของศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่จำเลย
ลงลายมือชื่อไว้ ทนายจำเลยย่อมต้องทราบว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลย
ฟังแล้วตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1
กรกฎาคม 2562 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จำเลยจึง
ต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกา
ในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษ
และไม่ใช้กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่
ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6
ให้จำเลยฟัง ปัญหาแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 เมื่อทนายจำเลยยื่นฎีกาเข้ามาวันที่ 11
กันยายน 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาดังกล่าวแล้ว จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยย่อมไม่ชอบ
ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาแก่
จำเลยและยกฎีกาของจำเลย ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกา
ที่ 31/2563 พนักงานอัยการจังหวัดตากโจทก์นาย บ. กับพวกผู้ร้องนาย ม.จำเลย ป.วิ.อ. ม. 216
วรรคหนึ่ง ป.วิ.พ. ม. 23ศาลจังหวัดกำแพงเพชรอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟัง
วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 แล้วศาลชั้นต้นจึงอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนาย
จำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ต้องถือว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลย
ฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่อ่านให้ทนายจำเลยฟัง จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายใน
หนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จึงต้องยื่นฎีกาภายใน
วันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาในวันที่ 6 สิงหาคม
2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษและไม่ใช้กรณีที่มี

เหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 276, 283 ทวิ, 318 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานาย บ. ผู้เสียหายที่ 2 และนางสาว พ. ผู้เสียหายที่ 1 โดยนาย บ. บิดาผู้แทนโดยชอบธรรมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองคนละ 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83, 283 ทวิ วรรคแรก, 318 วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจารกับฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหนัງเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหนัງซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 20 ปี ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร (ที่ถูก โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วย) จำคุก 8 ปี รวมจำคุก 28 ปี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 100,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 จำนวน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณายืนค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ศาลจังหวัดกำแพงเพชรอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 และศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 จึงต้องถือว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่อ่านให้ทนายจำเลยฟังเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 และในวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ทนายจำเลยได้ลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาด้านหลังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่อทำรายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ของศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่จำเลยลงลายมือชื่อไว้ ทนายจำเลยย่อมต้องทราบว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังแล้วตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จำเลยจึงต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษและไม่ใช่วินิจฉัยที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟัง ปัญหาแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 เมื่อทนายจำเลยยื่นฎีกาเข้ามาวันที่ 11 กันยายน 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาดังกล่าวแล้ว จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยย่อมไม่ชอบ

ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาแก่ จำเลยและยกฎีกาของจำเลย(รักเกียรติ วัฒนพงษ์-แรงธรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์-สุรางคณา กมลละคร)ศาลจังหวัดตาก - นายสิริรัฐ ปินตาศาลอุทธรณ์ภาค 6 - นายสุรพล กล่อมจิตต์แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.2496/2562หมายเลขคดีดำ ศาลชั้นต้นอ915/2561หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นอ1702/2561หมายเหตุหมายเหตุ: 2639. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 31/2563 พิมพ์คำพิพากษา โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 276, 283 ทวิ, 318 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นาย บ. ผู้เสียหายที่ 2 และนางสาว พ. ผู้เสียหายที่ 1 โดยนาย บ. บิดาผู้แทนโดยชอบธรรม ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองคนละ 100,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83, 283 ทวิ วรรคแรก, 318 วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง ความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพหุบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการรอนาจารกับฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการ โทรมหญิงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐาน ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก ที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 20 ปี ฐานพหุบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการรอนาจาร (ที่ถูก โดยผู้เยาว์ไม่ เต็มใจไปด้วย) จำคุก 8 ปี รวมจำคุก 28 ปี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 100,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 จำนวน 50,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2561 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ศาลจังหวัดกำแพงเพชร อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 และศาลชั้นต้นอ่าน คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 จึงต้องถือว่า ศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่ อ่านให้ทนายจำเลยฟังเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 และในวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ทนายจำเลย ได้ลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาด้านหลังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่อท้าย รายงานกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ของศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่จำเลย ลงลายมือชื่อไว้ ทนายจำเลยย่อมต้องทราบว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลย ฟังแล้วตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จำเลยจึง ต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกา ในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษ และไม่ใช่กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่ ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟัง ปัญหานี้แม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ

ความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 เมื่อทนายจำเลยยื่นฎีกาเข้ามาวันที่ 11 กันยายน 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาดังกล่าวแล้ว จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยยอมไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาแก่จำเลยและยกฎีกาของจำเลย ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 31/2563 พนักงานอัยการจังหวัดตาก โจทก์นาย บ. กับพวกผู้ร้องนาย ม.จำเลย ป.วิ.อ. ม. 216 วรรคหนึ่ง ป.วิ.พ. ม. 23 โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 276, 283 ทวิ, 318 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานาย บ. ผู้เสียหายที่ 2 และนางสาว พ. ผู้เสียหายที่ 1 โดยนาย บ. บิดาผู้แทนโดยชอบธรรมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองคนละ 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83, 283 ทวิ วรรคแรก, 318 วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพบบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจารกับฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 20 ปี ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร (ที่ถูก โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วย) จำคุก 8 ปี รวมจำคุก 28 ปี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 100,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 จำนวน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ศาลจังหวัดกำแพงเพชรอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 และศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้โจทก์และทนายจำเลยฟังวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 จึงต้องถือว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ไม่ใช่วันที่อ่านให้ทนายจำเลยฟังเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 และในวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 ทนายจำเลยได้ลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณา ด้านหลังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่อท้ายรายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ของศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่จำเลยลงลายมือชื่อไว้ ทนายจำเลยย่อมต้องทราบว่าศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟังแล้วตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 จำเลยมีอำนาจยื่นฎีกาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง จำเลยจึงต้องยื่นฎีกาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2562 การที่ทนายจำเลยยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นฎีกาในวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย โดยไม่มีพฤติการณ์พิเศษและไม่ใช้กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลยจึงไม่ชอบ จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับ

แต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้จำเลยฟัง ปัญหาแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 เมื่อทนายจำเลยยื่นฎีกาเข้ามาวันที่ 11 กันยายน 2562 ซึ่งล่วงเลยกำหนดระยะเวลายื่นฎีกาดังกล่าวแล้ว จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยยอมไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาแก่จำเลยและยกฎีกาของจำเลย

องค์คณะ

รักเกียรติ วัฒนพงษ์ · แรงรณ ปรีพจน์พจนพิสุทธิ์ · สุรางคณา กมลละคร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://www.thaideka.online/deka/31/2563) · <https://www.thaideka.online/deka/31/2563>